

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1So/90/2013
Identifikačné číslo spisu:	3012200654
Dátum vydania rozhodnutia:	26.05.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Igor Belko
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:3012200654.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: Z. M., bytom G. XXXX/XX., Z., zastúpený JUDr. Jánom Váškom, advokátom so sídlom Podjavorinskej 3, Prievidza, proti odporkyni: Sociálna poisťovňa - ústredie, so sídlom ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, o úrazovú rentu, na návrh navrhovateľa o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne č. 2186-25/2012-BA zo dňa 16.7.2012, na odvolanie navrhovateľa proti výroku o trovách konania rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 12Sd/234/2012-54 zo dňa 5.9.2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie navrhovateľa o d m i e t a .
Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

Krajský súd v Trenčíne rozsudkom č. k. 12Sd/234/2012-54 zo dňa 5.9.2013 zrušil rozhodnutie odporkyne podľa § 250j ods. 2 písm. c), d) zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, v platnom znení (ďalej len „O.s.p.“) a vec jej vrátil na ďalšie konanie. Zároveň priznal navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 183,51 Eur.

Proti rozsudku podal navrhovateľ odvolanie, v ktorom žiadal zmeniť druhý výrok rozsudku tak, že odporca je povinný navrhovateľovi nahradiť trovy konania vo výške 567,28 Eur a odvolacie trovy konania 32,71 Eur k rukám advokáta do troch dní.

Odporkyňa sa k odvolaniu navrhovateľa vyjadrila tak, že navrhuje, aby krajský súd doplnil svoj rozsudok alebo alternatívne, aby odvolací súd zrušil rozsudok krajského súdu v napadnutej časti a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal vec bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z) dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné a preto ho bolo potrebné v zmysle ustanovenia § 218 ods. 1 písm. c) O.s.p. odmietnuť.

Podľa § 250j ods. 4 veta prvá a druhá O.s.p. súd uvedie vo výroku rozsudku ustanovenie, podľa

ktorého bolo rozhodnutie správneho orgánu zrušené, pričom na posúdenie prípustnosti odvolania je rozhodujúci výrok rozsudku.

Z výroku rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 12Sd/234/2012-54 zo dňa 5.9.2013 odvolací súd zistil, že krajský súd zrušil rozhodnutie odporkyne podľa § 250j ods. 2 písm. c), d) O.s.p.

Podľa § 246c ods. 1 veta druhá O.s.p. je opravný prostriedok prípustný, len ak je to ustanovené v piatej časti.

Podľa § 250s veta druhá O.s.p. je proti rozsudku súdu, ktorým zruší rozhodnutie správneho orgánu, prípustné odvolanie len z dôvodov uvedených v § 250j ods. 2 písm. a) a b).

Podľa § 218 ods. 1 písm. c) O.s.p. odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

Skutočnosť, že súd prvého stupňa zrušil rozhodnutie odporcu podľa § 250j ods. 2 písm. c), d) O.s.p., má za následok, že odvolanie proti takémuto rozhodnutiu súdu podľa § 250s O.s.p. nie je prípustné - ani do merita vecí, ani voči trovám konania. Napadnutý rozsudok krajského súdu obsahuje správne poučenie o neprípustnosti odvolania.

Rovnaký názor vyjadril aj Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze č. k. II. ÚS 181/2011-35 zo dňa 14. septembra 2011, v ktorom s odvolaním sa na § 246c ods. 1 vetu druhú O.s.p. uviedol, že vzhľadom na toto ustanovenie je v konaní podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku akýkoľvek opravný prostriedok prípustný iba vtedy, keď je to v tejto časti výslovne ustanovené.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie ako neprípustné odmietol podľa § 218 ods. 1 písm. c) v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. Nemohol sa zaoberať dôvodmi odvolania ani obsahom napadnutého rozsudku, pretože zistil dôvod, ktorý viedol k nemeritórnemu (procesnému) rozhodnutiu. Preto odvolanie nebolo možné vecne prejednať a o ňom rozhodnúť.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a analogicky podľa § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, keďže výsledok konania je obdobný, ako pri zastavení konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok